

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Veronika Čechmánková

Název práce: Principy a strategie auratičnosti v uměleckých dílech

Posudek vedoucí/ho práce ✕   Posudek oponenta/ky ✓

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michal Šimůnek, Kf

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	E
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	A
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	D
Celkové hodnocení diplomové práce.....	D

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Veronika Čechmánková si v diplomové práci vytkla za cíl vymezit klíčové charakteristiky auratičnosti uměleckých děl a následně analyzovat tvůrčí postupy vybraných umělců s cílem hledat odpověď, co činí jejich díla auratickými.

Práce je rozdělena do pěti kapitol (nepočítaje úvod a závěr). V první kapitole se Veronika snaží vymezit charakteristiky auratičnosti uměleckých děl. Uspokojivě zde shrnuje klíčové Benjaminovo vymezení aury, o kterém dále uvažuje zejména v kontextu postprodukce (Bouriard) a remediace (Bolter a Grusin). Tato v zásadě zajímavá úvaha však končí poněkud vágně, Veronika se v závěru nesnaží definiční znaky auratičnosti uměleckého díla shrnout ani nastínit, jak bude posuzovat umělecká díla a tvůrčí postupy vybraných umělců a umělkyně, kterým věnuje pozornost v následujících částech práce.

Následné kapitoly jsou postupně věnovány K. Malichovi, A. Šimotové, P. Písaříkovi a A. Součkové. Veronika v dílčích kapitolách encyklopedickým způsobem shrnuje

jejich životní a uměleckou dráhu (je to nutné?) a následně se blíže zaměřuje na jejich vybraná umělecká díla. Tyto kapitoly však vůbec nekomunikují s první kapitolou, ve které Veronika hledala definici aury. Práce zde tak přestává být z hlediska argumentace srozumitelná. Ostatně pojem aura je uveden v závěru první kapitoly na s. 15 a poté opět až v závěru na s. 42, kde se Veronika snaží formulovat závěry ohledně auratičnosti děl pojednávaných v předešlých kapitolách. Mluví zde sice o auratičnosti, ale zřejmě v poněkud jiném smyslu, než v jakém ji chápal Benjamin. Dochází např. k závěru, že “[a]uratičnost Bílého reliéfu [K. Malich] spočívá v drobném až nepatrném rozechvívání ploch, které souzní s nejjemnějšími duševními záchvěvy autora.”

Veronika Čechmánková předložila přijatelnou kvalifikační práci, která má řadu zajímavých pasáží, celkově však příliš nadrží pohromadě. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou D.

Datum: 3/6/2022

Podpis: .....